

VPIJ WENST U VEILIGE EN GEZELLIJKE FEESTDAGEN TOE!

Interview met de enige echte Kerstman

Het stond al een tijdje op mijn verlanglijstje, een interview met Joulupukki. De Kerstman. Santa Claus. De enige echte wel te verstaan. Met niemand minder. Ik snap heel goed dat Joulupukki in de korte periode dat hij in ons land is, heel veel andere zaken te doen heeft. Maar tot mijn verrassing kreeg ik een whatsappje van hem met een datum en tijdstip voor onze ontmoeting. Deze goedlachse gulle geveer gaat mee met zijn tijd. Ik kon het bijna niet geloven; mijn lang gekoesterde wens kwam uit en recentelijk stond ik dus oog in oog met hem. Hij had alle tijd voor een praatje met verrassende actuele onderwerpen.

Santa, de Kerstman, Joulupukki, maar laten wij hem voor het gemak Santa noemen, komt voor onze ontmoeting uiteraard naar Tata Steel. Hij komt met een enorme vaart in zijn door waterstof aangedreven slede aangereden en glijdt er, gezien zijn leeftijd, nog behendig vanaf. Terwijl hij met een sprong op de grond springt, vliegen de stofwolken uit zijn pak. 'Ho ho ho, de lucht is hier ook niet meer wat het is geweest', roept hij verschrikt. Ik kijk met verbazing naar zijn slede. Met gepaste trots tilt hij zijn zitbank op. 'Kijk eens, prototypje, puik dingetje, mooi man, 800 kilometer actieradius. Elektrisch aangedreven met brandstofcellen en maar 1% bijtelling.'

Ik voel mij meteen aangetrokken tot zijn rendier met die enorme grote rode neus. Natuurlijk is dit Rudolph, geroemd in talloze kerstliederen. Overigens is zo'n grote rode opvallende gok erg veilig in de lucht!

Rudolph valt zo enorm op met die vurige oplichtende dop dat hij al menig crash met vliegtuigen heeft weten te voorkomen. Ik zie dat Rudolph een soort van vleugel op zijn hoofd en rug heeft. Santa kijkt mij weer trots aan en knikt goedkeurend. 'Dit is een aerodynamische rendierspoiler, het type AirRudo 1, gemaakt door mijn wiskundige kerstelfjes in het Finse Lapland. Hierdoor heeft Rudolph minder luchtweerstand en kan hij sneller vliegen met minder inspanning. Ook heeft hij minder voedsel nodig en hierdoor draag ik mijn steentje bij aan de stikstofreductie.'

Wow, ik sta even met mijn mond vol tanden. Santa is anno 2019 een milieubewuste personificatie van het kerstfeest geworden! Santa Claus heeft zijn slede vlak onder HO 7 geparkeerd. 'Carola, denk je dat ik mijn slede hier bij HO 7 kan laten staan? Rudolph heeft een koudje te pakken en het is hier lekker warm voor hem.' Ik kijk een beetje bedenkelijk. 'Hij staat hier niet echt veilig, ik denk dat wij een ander plaatsje moeten zoeken. Ik stel voor achter het Dudokhuis, dan kan Rudolph meteen naar de kantine lopen en zijn maag vullen' opper ik. 'Prima idee Carola, dan ga ik meteen na ons gesprek even bij Hans buurten. Ik wil wel even met hem praten over alle toestanden bij Tata Steel. Ik kan jullie niet helpen met zakken met geld en banen maar ik kan een luisterend oor aanbieden en wellicht ideeën delen. Ik denk dat Hans ook wel zijn ei kwijt wil. Ik heb bewust geen cadeautjes bij mij; ik ben meer van het structureel oplossen van problemen dan ze te verdoezelen met presentjes. Bovendien is Sinterklaas hier al geweest dus die zal iedereen wel enorm hebben verwend. Hierna ga ik even naar het Tata Steel loket in Wijk aan Zee om die stofmonsters van mijn jas te laten onderzoeken.' Ik ontmoet Santa achter het Dudokhuis en vanaf daar lopen wij samen naar het Safety Center om een Tata pasje voor hem te regelen. Het valt mij op dat hij behoorlijk hijgt en moeite heeft om mij bij te houden. Ik zie ook dat er weer de nodige kilootjes op buikhoogte bij zijn gekomen. 'Tsja, al die suiker verleidingen Carola, die zijn zo moeilijk om af te slaan. Mevrouw Santa bakt iedere dag de heerlijkste, biologische taarten. Maar vergis je niet, tijdens de kerstperiode verbrand ik extreem veel calorieën. Ik bezoek zoveel families per dag om bij iedereen de kerstcadeautjes op tijd te bezorgen. Dat is sporten op het hoogste niveau en ik vergeet hierbij vaak te eten, dus mijn Body Mass Index is binnenkort weer top. Bovendien heb ik vandaag al 30.000 stappen gemaakt volgens mijn stappenteller!'

Het valt mij op dat de laarzen van Santa versleten zijn en hier en daar flink opgelapt. Hij vertelt mij dat hij deze in een kringloopwinkel in Heemskerk heeft gekocht. Santa is van plan om bij terugkomst in zijn woonplaats Rovaniemi in Lapland ook een kringloopwinkel te beginnen met gerecyclede cadeautjes. Ook zijn rode broek met mottengaten is door mevrouw Santa keurig gestopt met tweedehands breiwool. Nadat Santa glansrijk door de plaatjestoets in het Safety Center is gekomen, gaan wij op het VPIJ-bankje zitten in het VPIJ-park. 'Niet te geloven wat die zure regen met al die boompjes heeft gedaan' zegt Santa op droevige toon. Een jaar geleden stonden hier nog 80 van die schattige eikjes, moet je nu zien....helemaal kaal!' Gelukkig kan ik hem melden dat door omstandigheden de zomereiken niet zijn aangeslagen in de grond en dat er op zeer korte termijn weer nieuwe worden geplant. Dus wanneer hij volgend jaar weer een bezoek aan Tata Steel brengt staan er weer nieuwe, groene boompjes. Ik wil iets meer weten over zijn dorp in Lapland.

'Lonely Planet heeft Rovaniemi een tijd geleden uitgeroepen tot de beste winterbestemming. Dit heeft een keerzijde, met name voor de natuur. Uw dorp kent ongeveer 184.000 inwoners en wordt onder de voet gelopen door toeristen van over de hele wereld. Het zijn er ruim 350.000 per jaar. Wat vindt u hiervan?' Santa neemt de tijd om te antwoorden. In de tussentijd plukt hij in zijn baard, er vallen vlokken witte haren op het bankje. Ook hier hebben de motten toegeslagen denk ik lacherig. Ik pak een paar plukken baardhaar en stop ze, zonder dat hij dit ziet, in mijn zak als bewijs dat ik met hem heb gesproken. 'Ho ho ja, dat klopt. Met name het vliegverkeer veroorzaakte veel vervuiling en dat hebben wij gecompenseerd door meer luchtsledes in te zetten. Er werd door de toeristen veel gebruik gemaakt van sneeuwscooters. Deze heb ik vervangen door bobsleeden met zonnecellen. De Japanse toeristen wilden allemaal een kerstelf mee naar huis nemen, dat is opgelost door 3D animatiebrillen, lijkt het net of je een kerstelf kan aanraken. Al onze souvenirs zijn van gerecycled materiaal en er worden uitsluitend vegetarische maaltijden geserveerd in de restaurants en hotels.' Ik wil graag weten hoe Santa denkt over de kerstboom. 'Er is nogal een discussie over de kunstboom versus de echte kerstboom. Wat vindt u de beste oplossing?'

'Als het gaat om de opwarming van de aarde en het gebruik van primaire energiebronnen is de echte boom een veel betere keus. Wat voor Tata Steel belangrijk is: de echte kerstboom haalt CO2 uit de lucht en zet dit om in zuurstof en biomassa. Fijnstof slaat neer op de bladeren en blijft daar plakken. De kunstboom moet, volgens recente onderzoeken, minimaal 10 jaar worden hergebruikt of zelfs langer. Onderzoek toont aan dat er zowel bij de productie als bij de verwerking van de kunstboom zware metalen en gevaarlijke verbindingen vrijkomen die schadelijk zijn voor mens en milieu. Bij de eindverwerking van de echte boom kun je deze composteren, waardoor er natuurlijk, herbruikbaar materiaal ontstaat. Bij de kunstboom vindt de grootste belasting op milieugebied plaats bij de productie (voornamelijk in China) en tijdens het transport.'

Tsja, voor mij is de keuze gemakkelijk. Alleen *echt* komt in mijn woonkamer! En met kluit zodat ik de boom weer kan verplanten.

Ik maak mijn thermoskan open en schenk een kop dampende ecologische chocolademelk met het Fairtrade keurmerk in. De cacaobomen, waar de bonen aan hangen, zijn natuurlijk op biologisch dynamische wijze geteeld in Ecuador. Daar houdt Santa van. Hij geniet van zijn choco en aan zijn snor hangen dikke bruine druppels. Hij kijkt op zijn smartwatch. Helaas, het is tijd voor ons afscheid. Rudolph komt aangevlogen en landt uiterst zorgvuldig in het kale VPIJ-park. Santa en ik nemen afscheid. Hij brengt hierna een bliksembezoek aan Hans en het Tata Loket. Ben benieuwd wat de mannen besproken hebben en naar de uitkomst van de analyse van zijn stofmonster .

'Hoho, hoho', roept hij, als hij door de lucht zweeft. Rudolph licht zijn neus op en snuift tevreden. Ik sta op en loop richting mijn kantoor. Er is geen spoor meer van Santa. Heb ik dit allemaal gedroomd? Dan voel ik in mijn zak het donzige haar. Maar ik heb nog meer bewijs:

